

עפ"ת (חיפה) 12755-07-25 - בורהאן כעביה נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 12755-07-25 - בורהאן כעביה ע"י נ' מדינת ישראל ע"מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 12755-07-25

בורהאן כעביה ע"י

ב"כ עו"ד היתם דאוד

נגד

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד דניאל קופלב

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[17.07.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט לתעבורה בחיפה [תת"ע 5944-05-24] במסגרתו הורשע המערער בעבירה של נהיגה ברכב תוך אחיזה/שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית [תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה].
 2. בתמצית - למערער ניתנה הודעת תשלום קנס לפיה ביום 19.2.24, בשעה 10:49, במהלך נסיעה ברכב בכביש 22, החזיק/השתמש במכשיר טלפון שלא באמצעות דיבורית. בהודעת תשלום הקנס צוין על ידי עורך הדו"ח (השוטר לירן סמה) כי בעת פעילות אכיפה הבחין ברכב, וכי נהג הרכב אוחז בידו הימנית במכשיר טלפון בגוון כהה ומצמיד את המכשיר לאוזנו. הראות הייתה טובה, הרכב צולם (לדו"ח צורפו 3 תמונות) והרכב לא נעצר במקום.
 3. המערער הגיש בקשה להישפט ומשכך הוגש כתב אישום. בדיון מיום 19.11.24 פירט המערער את כפירתו. לטענתו, הוא לא אחז או השתמש במכשיר טלפון, אם כי מודה שנהג בזמן ובמקום המצוין בכתב האישום. משכך נקבע התיק לשמיעת ראיות.
- ישיבת ההוכחות התקיימה ביום 12.5.25, במהלכה נשמעה עדות השטר עורך הדו"ח. במסגרת פרשת ההגנה העיד המערער להגנתו. במהלך עדותו טען כי ברשותו מכשיר רדיו קטן, כי במהלך נסיעתו מנהריה לקריית אתא שמע אזעקה, ועל כן ביקש לשמוע באמצעות מכשיר הרדיו היכן מושמעות אזעקות. לטענתו, הוא הצמיד לראשו את מכשיר הרדיו (מכשיר הרדיו ברכבו אינו פועל). סיכומי הצדדים נשמעו בעל פה בתום חקירת המערער, והכרעת הדין ניתנה בהמשך היום.

4. בית המשפט הרשיע כאמור את המערער בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. בית המשפט קמא לא נתן אמון בגרסת המערער, אשר עלתה לראשונה במהלך שמיעת הראיות. נקבע, כי בגרסתו של המערער עלו סתירות משמעותיות: על פי דו"ח מאת פיקוד העורף שהוגש במהלך שמיעת הראיות - ביום האירוע הופעלה אזעקה בקרית שמונה כחצי שעה לפני שצולם המערער, נוסע בכביש 22 באזור הקריות. בית המשפט קמא לא נתן אמון בגרסה לפיה במשך קרוב לחצי שעה הקשיב המערער להתרעות באמצעות מכשיר הרדיו שברשותו, כאשר הוא נוהג ברכבו במקום כה מרוחק ממקום בו נשמעה האזעקה. עוד נקבע כי המערער לא מסר הסבר משכנע מדוע לא השתמש באפליקציה של מכשיר הטלפון הנייד שברשותו - לא לשמיעת התרעות באפליקציה של פיקוד העורף, ולא לשימוש במכשיר הטלפון לשם שמיעת הדיווחים ברדיו. בית המשפט התרשם, לאחר שמכשיר הרדיו הוצג לו באולם הדיונים, כי ניתן לשמוע מהמכשיר באופן חזק וברור, ועל כן אין ממש בטענה כי היה צריך להצמיד את המכשיר לאוזנו. הסבריו של המערער לעניין הצורך בהצמדת המכשיר לאוזן (העובדה כי מדובר ברכב שמנועו מרעיש, וכי המערער פתח את חלון הרכב כדי לעשן סיגריה) - נדחו על ידי בית המשפט כבלתי מהימנים.
5. מנגד נקבע כי עדות השוטר מהימנה, וכי הלה הבחין במערער אווז בידו במכשיר טלפון כהה - הן בעת ביצוע העבירה (עת הצמיד את עינו לעינית המצלמה), והן לאחר שחזר למשרד והפיק את התמונות. נקבע כי עדות זו של השוטר מתיישבת עם התמונות שהוצגו במהלך עדותו של העד.
6. לאחר הרשעת המערער נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, ובית המשפט גזר בו ביום את דינו של המערער והשית עליו עונש פסילה על תנאי וקנס בסך 1,500 ₪.
7. מכאן הערעור, המופנה הן כנגד הכרעת הדין והן כנגד גזר הדין.
8. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות, על שני חלקיו.
9. ביחס להכרעת הדין, הרי שטענות המערער מופנות כנגד קביעות עובדתיות של בית המשפט קמא, וכן כנגד קביעות מהימנות ביחס לשני העדים אשר נשמעו בבית המשפט קמא, ואשר בית המשפט התרשם מהם באופן ישיר ובלתי אמצעי. כידוע, הכלל הוא כי ערכאת הערעור לא תיטה להתערב בקביעות מסוג זה, נוכח היתרון המובנה של הערכאה הדיונית אשר לפני נשמעו העדים.
- לא מצאתי, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, כי עניינו של ערעור זה מצוי בגדרי אותם מקרים חריגים ונדירים המצדיקים התערבות בקביעות עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית. אדרבא, הכרת הדין מפורטת היטב, מנומקת וסדורה. בית המשפט מצא את עדותו של השוטר מהימנה, ופירט את היעדר ההיגיון שמצא בגרסתו הפתלתלה של המערער. קביעות בית המשפט קמא ומסקנותיו בעניין זה - מקובלות עליי במלואן. לא זו בלבד שמדובר בגרסה שעלתה לראשונה בשלב שמיעת הראיות, אלא שחוסר ההיגיון והיעדר המהימנות בעדות המערער - מזדקרים למקרא פרוטוקול הדיון. מעל ומעבר לכל אלה מצוי התייעוד של המערער, אשר נראה בבירור כשהוא אווז בידו במכשיר טלפון.
- נוכח האמור, לא מצאתי כי נפלה שגגה בהכרעת הדין, ואני דוחה את הערעור על הרשעת המערער.
10. לעניין העונש - כידוע, ערכאת הערעור אינה גוזרת את הדין מחדש, ועילת ההתערבות בעניין זה שמורה למקרים חריגים בהם נגלית בגזר טעות משפטית ברורה או במקרה בו העונש שהוטל על המערער סוטה באופן מובהק ומשמעותי ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים. אף לא אחת מעילות אלו מתקיימת בענייננו. גזר הדין מאוזן ומידתי, תואם למדיניות הענישה הנוהגת, ולא מצאתי כי נפלה בו כל שגגה. לא קמה עילה להתערב אף בעונש שהוטל על המערער בבית המשפט קמא.
11. נוכח המפורט לעיל - אני דוחה את הערעור, הן ביחס להכרעת הדין והן ביחס לגזר הדין. המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ה, 17 יולי 2025, בהעדר הצדדים.